

31991R3921

31.12.1991.

SLUŽBENI LIST EUROPSKIH ZAJEDNICA

L 373/1

UREDBA VIJEĆA (EEZ) br. 3921/91**od 16. prosinca 1991.****o utvrđivanju uvjeta pod kojima nerezidentni prijevoznici mogu prevoziti robu ili putnike unutarnjim vodnim putovima unutar države članice**

VIJEĆE EUROPSKIH ZAJEDNICA,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske ekonomske zajednice, a posebno njegov članak 75.,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije ⁽¹⁾,uzimajući u obzir mišljenje Europskog parlamenta ⁽²⁾,uzimajući u obzir mišljenje Gospodarskog i socijalnog odbora ⁽³⁾,

budući da, sukladno članku 75. stavku 1. točki (b) Ugovora, uspostava zajedničke prometne politike između ostalog podrazumijeva utvrđivanje uvjeta pod kojima nerezidentni prijevoznici mogu pružati usluge prijevoza unutar države članice;

budući da ta odredba podrazumijeva uklanjanje svih ograničenja u odnosu na osobe koje pružaju te usluge na temelju njihova državljanstva ili činjenice da je njihov poslovni nastan u državi članici različitoj od one u kojoj će se usluga pružati;

budući da, u skladu s općim načelima Ugovora kojim se uspostavlja jednakost postupanja, kao i sa sudskom praksom Suda o tom pitanju, nerezidentnim prijevoznicima treba omogućiti obavljanje prijevoza na nacionalnoj razini pod uvjetima jednakima onima koje dotična država članica propisuje u pogledu vlastitih prijevoznika;

budući da je potrebno izbjegavati narušavanje tržišnog natjecanja i poremećaje u vezi s uređenjem predmetnih tržišta;

budući da zakoni i drugi propisi koji su na snazi u državi članici u kojoj se usluge pružaju, ako njihova primjena podrazumijeva ograničenja slobode pružanja usluga, moraju biti opravdani općim interesom; budući da se takve odredbe primjenjuju samo ako opći interes već nije zaštićen odredbama kojima podliježu nerezidentni prijevoznici u državi članici njihova poslovnog nastana i ako se isti rezultat ne može postići manje obvezujućim pravilima;

budući da je potrebno predvidjeti prijelazno razdoblje,

DONIJELO JE OVU UREDBU:

Članak 1.

S učinkom od 1. siječnja 1993., svaki prijevoznik robe ili putnika unutarnjim vodnim putovima može obavljati nacionalni prijevoz robe ili putnika unutarnjim vodnim putovima za tuđi račun u državi članici u kojoj nema poslovni nastan, dalje u tekstu „kabotaža” ako:

— ima poslovni nastan u državi članici u skladu s njezinim zakonodavstvom te je, kada je to potrebno,

— ondje ovlašten obavljati međunarodni prijevoz robe ili putnika unutarnjim vodnim putovima.

⁽¹⁾ SL C 331, 20.12.1985., str. 2.⁽²⁾ SL C 255, 13.10.1986., str. 229.⁽³⁾ SL C 328, 22.12.1986., str. 34.

Ako ispunjava navedene uvjete, prijevoznik može privremeno obavljati kabotažu u dotičnoj državi članici, a da ondje ne mora osnovati registrirano sjedište ili podružnicu.

Članak 2.

1. Da bi prijevoznik mogao obavljati kabotažu, on, nadalje, može u tu svrhu koristiti samo plovila čiji je vlasnik ili čiji su vlasnici:

(a) fizičke osobe s domicilom u državi članici i državljanstvom države članice;

ili

(b) pravne osobe:

i. s registriranim mjestom poslovanja u državi članici;

i

ii. u kojima većinski udio pripada državljanima države članice ili kojih su većina državljanima države članice.

2. Država članica može iznimno predvidjeti odstupanja od uvjeta iz stavka 1. točke (b) podtočke ii. Pri određivanju kriterija koje je potrebno uzeti u obzir dužna je savjetovati se s Komisijom.

3. Potvrdu koju izdaje država članica u kojoj je plovilo registrirano ili, ako ono nije registrirano, država članica u kojoj vlasnik ima poslovni nastan predočuje se kao dokaz da prijevoznik ispunjava uvjete utvrđene u stavku 1. Ta se potvrda treba nalaziti na plovilu.

Isprava kojom se potvrđuje da plovilo pripada Rajnskoj plovidbi, predviđena Uredbom Vijeća (EEZ) br. 2919/85 od 17. listopada 1985. o utvrđivanju uvjeta za pristup aranžmanima u okviru Revidirane konvencije o plovidbi Rajnom za plovila koja pripadaju Rajnskoj plovidbi (*), zamjenjuje potvrdu navedenu u prvom stavku.

Članak 3.

1. Obavljanje kabotaže podliježe zakonima i drugim propisima koji su na snazi u državi članici domaćinu, pri čemu se poštuju propisi Zajednice, i to u sljedećim područjima:

(a) tarife i uvjeti po kojima se sklapaju ugovori o prijevozu te postupci o iznajmljivanju plovila i poslovanja;

(b) tehničke specifikacije plovila.

Tehničke specifikacije koje moraju ispuniti plovila kojima se obavlja kabotaža istovjetne su onima propisanim za plovila koja su ovlaštena obavljati međunarodni prijevoz;

(c) propisi koji uređuju plovidbu i propisi o policiji;

(d) vrijeme plovidbe i odmora;

(e) PDV (porez na dodanu vrijednost) na usluge prijevoza.

2. Kako bi se učinkovito spriječila svaka diskriminacija na temelju državljanstva ili mjesta poslovnog nastana, odredbe iz stavka 1. moraju se primjenjivati na nerezidentne prijevoznike pod istim onim uvjetima koje ta država članica propisuje za svoje državljanke.

3. Ako se utvrdi da je, uzimajući u obzir praksu, potrebno prilagoditi popis područja na koja se odnose propisi države članice domaćina, kako je navedeno u stavku 1., Vijeće, na prijedlog Komisije, kvalificiranom većinom izmjenjuje taj popis.

Članak 4.

Do 1. siječnja 1995., neovisno o članku 1. i ne dovodeći u pitanje članak 5.:

(a) Francuska Republika može na svojem državnom području ograničiti kabotažu na dvije vožnje na neposrednom povratnom putovanju koje se nadovezuju na međunarodni prijevoz robe ili putnika;

(b) Savezna Republika Njemačka može na svojem državnom području ograničiti kabotažu na samo jednu vožnju na neposrednom povratnom putovanju koja se nadovezuje na međunarodni prijevoz robe ili putnika;

(c) prijevoz između luka smještenih unutar saveznih pokrajina Brandenburg, Mecklenburg-Zapadno Pomorje, Saska, Saska-Anhalt i Tiringija, kao i Berlina, izuzete su iz područja primjene ove Uredbe.

Članak 5.

Države članice ne uvode za prijevoznike Zajednice nova ograničenja slobode pružanja usluga koja su stvarno postignuta na dan stupanja na snagu ove Uredbe.

Članak 6.

Ova Uredba ne utječe na prava koja postoje na temelju Revidirane konvencije za plovidbu Rajnom (Mannheimska konvencija).

Članak 7.

Države članice dužne su pravovremeno donijeti zakone i druge propise potrebne za provedbu ove Uredbe i o tome obavijestiti Komisiju.

(*) SL L 280, 22.10.1985., str. 4.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 16. prosinca 1991.

Za Vijeće
Predsjednik
H. MAIJ-WEGGEN
